

også kommer ind på under det næste beslutningsforslag.

De 30 dage, som ministeren nu har sagt, man udvider med, er et lille skridt på vejen, men vi mener faktisk, at det er nødvendigt at gå endnu længere, hvilket beslutningsforslaget også giver udtryk for.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak. Den næste er ordføreren for forslagsstillerne, fru Kirsten Brosbøl.

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg vil godt starte med at sige tak for debatten på forslagsstillernes vegne.

Jeg havde, inden jeg gik herved, tænkt: Hvad siger regeringspartierne nu i dag? Vi har jo diskuteret det her i rigtig, rigtig lang tid. Vi har drøftet beskyttelsesperioden i lang tid, og vi har sådan skridt for skridt kunnet fornemme, at der nu var ved at ske et eller andet i regeringspartierne, at nu var der ved at være en eller anden form for bevægelse. Så sent som for nogle uger siden stod vi hernede sammen med justitsministeren, som tilkendegav, at man nu var ved at se på den her konvention fra Europarådet, som man altså agter at implementere.

Jeg går ud fra, at der ikke kun ligger det her internationale pres til grund for regeringens beslutning, for jeg håber også, at det her er et udtryk for, at regeringen har erkendt, at de 15 dage ikke er tilstrækkelige.

Hidtil har man jo somme tider henvist til, og det har vi også hørt fra talerstolen i dag, at kvinderne jo alligevel rejser ud, inden de her 15 dage er overstået. Derfor har man så sluttet sig til, at der så nok ikke er behov for flere dage, fordi det nok er, fordi de ikke har lyst til at blive hjulpet, at de rejser ud.

Der må jeg så sige, at det her tager jeg som et udtryk for, at regeringspartierne også har erkendt, at det altså ikke er nok, og at der er behov for en længere periode for at sikre, at kvinderne får den nødvendige hjælp, der skal til, efter en så traumatiserende og fuldstændig forfærdelig oplevelse, som de har været igennem. Det er jo i hvert fald noget af det, vi hører fra Reden – Stop Kvindehandels arbejde, at den hjælp, som de er i stand til at yde de her kvinder på 15 dage, er så minimal, at mange af kvinderne netop afviser den, fordi de ikke føler, at de får noget ud af det. De får snarere et stempel i panden, hvor der står, at de har arbejdet med prostitution, og det vil have fatale følger for dem, når de kommer hjem.

Derfor er der behov for – det siger de, der arbejder med det, og det siger EU's ekspertgruppe også – at skabe en større grad af tryghed for de her kvinder, inden de skal beslutte sig til, om de ønsker at stå frem.

Det er jo sådan, at den udvidelse af perioden, som integrationsministeren har henvist til her i dag, jo er på betingelse af, at kvinden medvirker til efterforskningen; eller at der er sundhedsmæssige argumenter for, at hun bliver; eller at der mangler dokumenter, og det er noget af det, som Reden – Stop Kvindehandel også har henvist til som argument.

Der er faktisk, så vidt jeg ved, ikke nogen sager, hvor man har anmodet om udvidelse på baggrund af en efterforskning eller også er det ganske, ganske få. Så derfor er der ikke noget, der tyder på, at det er en mulighed, der bliver brugt. Der er ikke noget, der tyder på, at den udvidelse, med den argumentation, som ministeren henviser til, bliver anvendt.

Det, som er meget, meget vigtigt for Socialdemokraterne med det her forslag, er at sige: Vi anerkender, at der er en periode, som vi har vurderet ud fra nogle saglige argumenter, og som EU's ekspertgruppe har vurderet, hvor de her kvinder har behov for fred og ro og har behov for at få hjælp i form af psykologhjælp, i form af sundhedsmæssig hjælp og pleje, hvor de har fred for at skulle tage stilling til en hel masse ting. Det er jo netop det, der gør, at mange af dem vælger at sige, at det kan de ikke overskue, nemlig det, at de ikke har den fornødne tid til at få etableret et tillidsforhold til myndighederne i Danmark, til politiet, til dem, der skal hjælpe dem, og ikke mindst til ngo'erne i hjemlandet. Det er jo fortsat sådan, at i nogle af de afsenderlande, som vi typisk ser kvinderne komme fra her til Danmark, er der ikke et ordentligt netværk med ngo'er. Vi ser også nu nye afsenderlande, som der kommer flere og flere kvinder fra, f.eks. Nigeria, hvor der ikke er etableret et tilstrækkeligt ngo-netværk, og der er der altså et behov for noget længere tid, hvis de her kvinder skal have et ordentligt tilbud om at blive rehabiliteret, når de kommer tilbage til deres hjemland.

Kl. 18.30

Jeg vil godt sige, at jeg synes, der har været nogle rigtig gode ting fremme i den her debat, og jeg synes faktisk, det har været meget positivt at høre samtlige partiers ordførere give udtryk for, at det her er noget, som optager dem meget. Det er noget, som man vil gøre noget for – jeg tror, at hr. Tom Behnke sagde, at vi skal gøre no-